

[Oluf Pedersen.]

fordømte, og det var derfor, jeg bebrejdede Regeringen — og jeg synes med fuld Ret —, at den er gaaet med til dette.

Nu forstaar jeg paa Indenrigsministeren, at han kunde tænke sig, at der blev fastsat en vis Højde paa Grundskylden, og at der maaske kunde ske en Nedsættelse af Landbrugets Bygningsskatter. Men jeg spørger den højtærede Indenrigsminister: Vil Ministeren gaa ind for en Inddragning af de samfundsskabte Grundværdier, som nu er i privat Besiddelse? Jeg har gennem mange Aar anset den højtærede Indenrigsminister for at være en af Grundskyldens værste Modstandere — *værste*, fordi han, som nu her, *nedsætter* Grundskylden, men hyklerisk fortæller, at det sker af *Interesse* for Grundskylden.

Første Næstformand (Vanggaard):

Jeg henstiller, at man bruger nok saa lempelige Udtryk.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at naar man ikke i 1929 fik nedsat Ejendomsskatterne, var det ikke, fordi man manglede Viljen, men man naaede det ikke. Jeg tror ikke, at den Betragtning er rigtig. Det er min Opfattelse, at naar vi ikke fik nedsat Ejendomsbeskatningen i 1929, var det, fordi Venstre er forstandigere, end de taler til — modsat Regeringen, der om disse Problemer taler forstandigt, men handler modsat.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby syntes, det var nedværdigende, at man kom ind paa en Beregning over, hvordan en Lovgivning som den, der her drøftes, virker. Det ærede Medlem mente, at det var Ideerne, som man skulde tale om, og det har jeg for saa vidt ikke noget imod. Det ærede Medlem fremhæver, at man maa finde sig i, at det regner mindre for dem, der har et lille Areal, end for dem, der har et stort Areal. Det er jo rigtigt. Men saa maa man ogsaa erkende, at naar det regner mere for dem, der har et stort Areal, skal de betale mere i Grundskyld. Det er det, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ikke vil erkende. Og naar man har det Forhold, at Værdier, som retsmoralsk tilhører Samfundet, er i privat Besiddelse, saa er det urimeligt at gennemføre en Lovgivning, som flytter endnu større Værdier af de samfundsskabte over i den private Besiddelse, selv om det kun sker for en kort Tid, saadan som her er Tale om, og det saa meget mere som

man aldrig kan vide, om ikke Lejlighedslove bliver fornyet; vi har før set, at midlertidige Love er gennemført Gang paa Gang, saa at de til Slut er blevet vedvarende.

Det ærede Medlem glemte, at Andel i Grundværdierne er de besiddelsesløses Ret. Det, man gør ved at nedsætte Grundskylden, er at tage fra de fattigste og give til dem, der har forholdsvis meget. Jeg maa mene, at det at gaa ind for at nedsætte Grundskylden er noget af det mest umoralske, man kan gøre i Politik. Jeg har ikke noget imod at skulle tale Moral til det ærede Medlem. Er det ikke saadan, at alle Mennesker har lige Ret til Jorden? Har man ikke Lov til at betragte Jorden som Guds Gave til alle Mennesker? Hvorfor gaar man saa den modsatte Vej? Jeg synes, det er helt urimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Hartel gav det ærede Medlem Hr. Kristen Amby Tilslutning og var med til at tale om den højere Moral. Jeg er ikke saa lidt imponeret af, at Bondepartiet nu skal til at tale højere Moral og protestere mod, at man gør op, hvordan Husmændene plyndres. Hvis det er Godsejerne, som bliver traadt paa Tærne, taler Bondepartiet aldrig om, at man ikke maa klage. Men hvorfor maa man saa ikke klage, naar det er Husmændene, som det gaar ud over, og tilmed med Urette? Her er oven i Købet det besynderlige at bemærke, at det ærede Medlem Hr. Hartel var Medlem af det Udvalg, som i 1929 ud fra et moralsk Grundlag fældede en haard Dom over Nedsættelsen af Ejendomsskatterne. Det ærede Medlem Hr. Hartel burde være lige saa klog i Dag, som han var i 1929. Der er virkelig ingen Grund til, at han skal være mindre klog, fordi han er gaaet ind i et Parti, som kalder sig Bondepartiet.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg skal ikke forlænge Debatten med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, idet han formentlig gav Tilslutning til det, jeg fremsatte, sidst jeg havde Ordet; og hvad 1929 angaar, laa Forholdet saadan dengang, at hvis Regeringen ikke var faldet, var Betænkningen blevet afgivet en af de følgende Dage.

Naar jeg har bedt om Ordet, er det i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), der gjorde opmærksom paa, at rundt omkring i Aarhus